

Nekem tetszett

Nemrég fejeztük be a Nyugat néhány költőjének olvasását, értelmezését irodalom óráinkon.

A számomra leginkább tetsző mű Kosztolányi Dezső: Mostan színes tintákról álmodom ... című verse volt.

Tetszett, ahogy a költő a színekkel játszik. Vágyakozásait a színekhez kapcsolja. Nem is gondoltam, hogy a színek ilyen beszédesek lehetnek!

Színekkel teli, boldog világ jelenik meg a szemünk előtt.

Néha újra óvodásnak érezhettem magam a sorok olvasása közben. Ott lehetett ilyen sok színes ceruzával játszózni. Akkor is azokat a dolgokat rajzolhattam le, amelyekről csak álmodoztam. Vágyaimnak nem voltak határai, hiszen gyermekként mindent sokkal színesebbnek lát az ember.

Vidámság érzését keltette bennem a sok szín. Minden fontos dolgot megjelenített Kosztolányi egy-egy színnel. Különösen tetszett az a rész, amikor az anyának is „ad” egy színt, ami a legdrágább, az ARANY. Ebből arra lehet következtetni, hogy édesanyja a legfontosabb számára. Szinte a szivárvány összes színe megtalálható a versben.

A mű utolsó sora azonban azt sugallja, hogy ez a színes világ csak ábránd, nem valósulhat meg minden elképzelésünk.

Varga Norbert 8.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola